

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2552). **แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศ**. กรุงเทพฯ :
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- ฉัตรดา วังษ์นาคะ. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวประวัติศาสตร์กำแพงเพชร. เมืองมรดกโลก. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ติน ปรัชญพฤทธิ. (2535). **การบริหารการพัฒนา**. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธงชัย สันติวงษ์. (2543). **องค์การและการบริหาร**. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.
- นาถวิมล วาดสันนัท. (2545) รายงานการวิจัยเรื่อง **กลยุทธ์การตลาดแหล่งท่องเที่ยวเมือง
ประวัติศาสตร์เชิงแสง จ. เชียงราย**. ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- นันทิยา หุตานวัตร. (2546). **การพัฒนาองค์กรชุมชน**. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาองค์กร
ชุมชน
- ธรรมบุญ เนียมหอม และภาณุวัฒน์ ภัคศิวงค์. (2542). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทาง
ประวัติศาสตร์เชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัด
เพชรบูรณ์**. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- บัณฑิต อ่อนคำ และวิริยา น้อยวงษ์. (2533). **ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาชนบท: ประสบการณ์
ของประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปวีณา ทองบุญยัง. (2555). **รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ชุมชน
บ้านบาก ตำบลบ้านบาก อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร**. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ภาณุวัฒน์ ภัคศิวงค์. (2540). **การวิเคราะห์เชิงการเมืองของพัฒนาการและทางเลือกในการพัฒนา
นโยบายการกระจายอำนาจทางการศึกษา**. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิตการปกครอง
บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภราเดช พัมวิเชียร. (2543). **การวางแผนตลาดการท่องเที่ยว: เอกสารประกอบการสอน**.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2543). **การพัฒนาศักยภาพของชุมชน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. (2547). **หลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน**. สำนักงานพัฒนาการ
ท่องเที่ยว, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

ลีลาภรณ์ นาคทรพรพ และคณะ. (2539). แนวคิดเกี่ยวกับเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย
ระดับกลุ่ม/ชุมชนในการพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย. กรุงเทพฯ:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตาม
รัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพฯ: นิตยธรรม.

วิระศักดิ์ สมยานะ. (2554). การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัด
เชียงใหม่. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช).

สุรเชษฐ์ เวชชพิทักษ์. (2533). รากฐานแห่งชีวิต: วัฒนธรรมชนบทกับการพัฒนา. กรุงเทพฯ:
หมู่บ้าน.

สุวิทย์ ชีรสาคัด. (2533). รายงานการวิจัยเรื่องศักยภาพของชุมชนอีสาน : กรณีศึกษาบ้านฝาง.
ขอนแก่น. สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา และสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. (2548). การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อ
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดสุพรรณบุรี.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดระนอง. (ม.ป.ป.). คู่มือกระบวนการส่งเสริมด้านการ
ท่องเที่ยวจังหวัดระนอง. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สมพงษ์ เกษมสิน. (2514). “การบริหารกรุงเทพมหานคร” สารานุกรมการบริหารสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. เกษมสุวรรณการพิมพ์

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2537). สังคมวิทยาชุมชน: หลักการศึกษา วิเคราะห์ และปฏิบัติงานชุมชน.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุวิชา จำปาวัลย์ และคณะ (2550). ศักยภาพและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์
วัฒนธรรมในตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุวิภา จำปาวัลย์. (2550). ศักยภาพและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วัฒนธรรมใน
ตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยสังคม
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อรุวรรณ พันธุ์เนตร. (2541). การประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวของประชาชน: กรณีบ้านหาดไคร้ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อนุชาติ พวงสำลี และอรทัย อาจอ่ำ. (2539). การพัฒนาเครื่องชี้วัดคุณภาพชีวิตและสังคมไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

อิราวัฒน์ ชมระกา (2550). รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตตำบลฝายหลวง อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

